

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Sžo/32/2012
Identifikačné číslo spisu:	5011200963
Dátum vydania rozhodnutia:	12.12.2012
Meno a priezvisko:	JUDr. Jozef Hargaš
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2012:5011200963.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: Flanders, s.r.o., so sídlom P. O. Hviezdoslava 56, Martin, IČO: 36 729 329, v zastúpení JUDr. Martin Olos, advokát, M. R. Štefánika 71, Žilina, proti žalovanému: Slovenská obchodná inšpekcia, Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie, so sídlom Prievozská 32, Bratislava, o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. k. SK/1177/99/2010 zo dňa 18.7.2011, o odvolaní žalobcu proti výroku o trovách konania rozsudku Krajského súdu v Žiline, č. k. 20S/415/2011-64 zo dňa 17.4.2012, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 20S/415/2011-64 zo dňa 17. apríla 2012 v napadnutej časti z m e ň u j e tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi trovy konania vo výške 469,10 € na účet jeho právneho zástupcu, do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

Žalovaný je p o v i n ť zaplatiť žalobcovi trovy odvolacieho konania v sume 71,21 € na účet jeho právneho zástupcu, do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

Odôvodnenie

Krajský súd v Žiline, rozsudkom č. k. 20S/415/2011-64 zo dňa 17.4.2012 žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného č. k. SK/1177/99/2010 zo dňa 18.7.2011 pri aplikácii ust. § 250j ods. 2 písm. c), d) a e) Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“), zrušil a vec vrátil správnomu orgánu na ďalšie konanie. O trovách konania rozhodol súd poukazom na ust. § 250k ods. 1 O.s.p. tretia veta tak, že žalobcovi čiastočne náhradu trov konania nepriznal z dôvodov hodných osobitného zreteľa. Krajský súd dôvodil, že dôvodom zrušenia žalobou napadnutého rozhodnutia boli skutočnosti z časti nenamietané v žalobe žalobcom, konštatujúc relevantnosť iba jednej žalobnej námietky žalobcu a to námietky nedostatočne zisteného skutkového stavu. Z uvedeného dôvodu mal preto krajský súd za to, že takáto obrana voči napadnutému rozhodnutiu nebola dostatočne účelná, preto priznal súd žalobcovi náhradu iba vo výške 1 účelne vynaložených trov súdneho konania.

Proti rozhodnutiu krajského súdu v časti týkajúcej sa trov konania podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, namietajúc jeho vecnú nesprávnosť z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia. Úvahu súdu o

dôvodoch osobitného zreteľa a tým pádom priznanie náhrady trov konania iba vo výške 50% považuje za svojvoľné a argumentačne neudržateľné založené na zjavne neexistujúcich resp. irelevantných dôvodoch. Zdôraznil, že vo veci bol žalobca plne procesne úspešný, keďže krajský súd zrušil žalobou napadnuté rozhodnutie. Zastáva názor, že už len jedna námietka (bod žaloby) postačovala na zrušenie nezákonného rozhodnutia, čo nakoniec i reálne vyústilo vo vyhovení podanej žalobe. Za podstatné však považuje otázku dôvodnosti podania žaloby ako takej, teda či mal žalobca úspech v konaní alebo nie. Pri rozhodovaní o trovách konania je podľa jeho názoru plne nerozhodné, či krajský súd zrušil rozhodnutie z jedného alebo viacerých dôvodov, pretože už samotná jedna námietka postačovala na zrušenie rozhodnutia. Ďalej žalobca zdôraznil, že krajský súd pri priznávaní výšky trov konania vychádzal zo sumy, ktorú si uplatnil žalobca t.j. 469,10 Eur (trovy PZ) a pozabudol na riadne vyčíslené a špecifikované súdne poplatky v sume 66 Eur (za podanie žaloby) a 6,50 Eur (za el. podanie).

Na podporu svojho názoru, žalobca poukázal na rozhodnutie R 82/2006 podľa ktorého, pri skúmaní existencie podmienok hodných osobitného zreteľa pri rozhodovaní o náhrade trov konania podľa ust. § 150 O.s.p. treba prihliadať v prvom rade na majetkové, sociálne, osobné a ďalšie pomery všetkých účastníkov konania a treba vziať do úvahy nielen pomery toho, kto by mal trovy konania zaplatiť, ale treba zohľadniť aj dopad takéhoto rozhodnutia najmä na majetkové pomery oprávneného účastníka.

Ako i na rozhodnutie R 22/2008 podľa ktorého, obsahom práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy je *ratione materiae* aj právo na rozhodnutie o trovách konania, resp. o náhrade trov konania v súlade so zákonom (Robins c. Spojené kráľovstvo z 23. septembra 1997).

Poukazom na uvedené žiadal žalobca, aby odvolací súd odvolaním napadnutý výrok rozhodnutia krajského súdu zmenil tak, že uloží žalovanému povinnosť nahradiť trovy prvého stupňa konania v sume 541,60 Eur a súčasne zaviazne žalovaného na náhradu trov odvolacieho konania v sume 71,21 Eur do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (ust. § 10 ods. 2 O.s.p. s použitím § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) pristúpil k preskúmaniu napadnutého rozhodnutia z dôvodov a v rozsahu uvedenom v odvolaní žalobcu (§ 212 ods. 1 O.s.p. s použitím § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) postupom bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 O.s.p. v spojení s ust. § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a dospel k záveru že rozhodnutie krajského súdu je potrebné zmeniť.

Predmetom odvolacieho konania v preskúmvanej veci bolo posúdenie správnosti záveru krajského súdu, keď v predmetnej veci aplikoval na rozhodnutie o trovách konania ust. § 250k ods. 1 veta tretia O.s.p., kedy sčasti nepriznal žalobcovi uplatnenú náhradu trov konania z dôvodu hodného osobitného zreteľa.

Podľa ust. § 244 ods. 1 O.s.p., v správnom súdnictve preskúmvajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa ust. § 246c ods. 1 O.s.p. pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona. Opravný prostriedok je prípustný, len ak je to ustanovené v tejto časti. Proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky opravný prostriedok nie je prípustný.

Podľa ust. § 250k ods. 1 O.s.p., ak mal žalobca úspech celkom alebo sčasti, súd mu proti žalovanému prizná právo na úplnú alebo čiastočnú náhradu trov konania. Ak bolo rozhodnutie správneho orgánu zrušené z dôvodu podľa § 250j ods. 3, súd žalobcovi prizná úplnú náhradu trov konania. Môže tiež rozhodnúť, že sa náhrada trov celkom alebo sčasti neprizná, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

Dôvody hodné osobitného zreteľa ako pojem právna úprava nedefinuje, avšak tento je potrebné vykladať s prihliadnutím na rozhodovacia činnosť Ústavného súdu Slovenskej republiky. Z nálezu Ústavného súdu SR III. ÚS 212/09-26 zo dňa 10.11.2009 vyplýva, že ustanovenie § 250k OSP umožňuje súdu, aby v rámci svojho uváženia v medziach tohto zákonného ustanovenia priznal tomu účastníkovi, ktorému inak patrí náhrada trov konania, túto náhradu len sčasti. Zákon ako dôvod na použitie uvedeného ustanovenia

uvádza okolnosti hodné osobitného zreteľa, ktoré zákon neuvádza ani exemplifikatívne, čo však neznamena, že tým vytvára priestor na voľnú úvahu súdu. Hranice sudcovskej úvahy sú dané účelom právnej úpravy náhrady trov konania, ktorá jej nepriznanie alebo priznanie len sčasti úspešnému účastníkovi pripúšťa len ako výnimku zo všeobecného procesného princípu zodpovednosti za výsledok sporového konania (podobne napr. IV. ÚS 248/08). Musí teda ísť o celkom výnimočný prípad, ktorý musí byť v rozhodnutí aj náležite odôvodnený. Výnimočnosť môže spočívať tak v okolnostiach danej veci, ako aj v okolnostiach na strane účastníkov konania. Pri posudzovaní okolností hodných osobitného zreteľa treba prihliadať na osobné, majetkové, zárobkové a iné pomery všetkých účastníkov konania a tiež na okolnosti, ktoré viedli účastníkov k uplatneniu práva na súde a ich postoj v konaní.

K zrušeniu rozhodnutia krajského súdu došlo na základe ust. § 250j ods. 2 písm. c), d) a e) O.s.p. s tým, že krajský súd konštatoval relevantnosť iba jednej námietky žalobcu a to námietky týkajúcej sa nedostatočne zisteného skutkového stavu s tým záverom, že takto formulovaná obrana voči napadnutému rozhodnutiu nebola dostatočne účelná. S uvedeným sa však odvolací súd nestotožňuje, nakoľko je nesporné, že zo strany správneho orgánu došlo k vydaniu nezákonného rozhodnutia, ktoré bolo výrokom krajského súdu zrušené a vec bola vrátená na ďalšie konanie. Z uvedeného nemožno napriek prihliadnutiu na predmet konania, v ktorom bola uložená pokuta pre porušenie povinnosti uvedenej v ust. § 6 ods. 1 zák. č. 67/2010 Z. z. v znení neskorších predpisov (chemický zákon), a tým pádom na charakter konania ako i účastníkov, vyvodiť záver o existencii okolností osobitného zreteľa. Treba zdôrazniť, že samotná, hoci len jediná žalobná námietka žalobcu, ktorá by viedla a ktorá aj v konečnom dôsledku bola, i keď nie jediným dôvodom zrušenia žalobou napadnutého rozhodnutia, nemôže spochybniť účelnosť vynaloženia trov žalobcu. Najvyšší súd Slovenskej republiky v tejto súvislosti poukazuje na rozhodnutie Ústavného súdu SR II. ÚS 351/09-33, z ktorého odôvodnenia vyplýva..., podľa názoru ústavného súdu za dôvod hodný osobitného zreteľa v zmysle § 250k ods. 1 druhej vety Občianskeho súdneho poriadku nemožno považovať takú skutočnosť, ktorá (prípadne ktorej podklad) znamená vo svojej podstate porušenie zákona, resp. predstavuje nezákonný postup. Takýto výklad citovaného ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku je arbitrárny, lebo zásadne popiera účel a význam tohto ustanovenia.

Z uvedených dôvodov dospel odvolací súd k záveru o potrebe, rozhodnutie krajského súdu v napadnutej časti vo výroku o trovách konania, zmeniť poukazom na ust. § 220 O.s.p. a úspešnému žalobcovi priznať náhradu účelne vynaložených trov prvostupňového konania a to podľa ust. § 250k ods. 1 v spojení s ust. § 246c ods. 1 O.s.p., ust. § 224 ods. 2 O.s.p. a ust. § 142 ods. 1 O.s.p. Súd pri priznávaní trov konania vychádzal z písomného podania žalobcu zo dňa 17.4.2012, v ktorom si uplatnil a vyčísľil trovy konania (č.l. 58), ktoré pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku za žalobu v sume 66 Eur, súdny poplatok za elektronické podanie 6,50 Eur a trov právneho zastúpenia. Trovy právneho zastúpenia pozostávajú z troch úkonov právnej služby, prevzatie a príprava, podanie žaloby, jeden úkon á 123,50 Eur a účasť na pojednávaní dňa 17.4.2012, jeden úkon á 127,15 Eur + režijný paušál 2x 7,41 Eur + 7,63 Eur t.j. spolu trovy konania 469,10 Eur. Súd priznal odmenu za právne služby v súlade s vyhláškou č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb.

O trovách odvolacieho konania rozhodol súd s poukazom na ust. § 250k ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s ust. § 246c veta prvá O.s.p. a s ust. § 224 ods. 1 O.s.p. v súlade s ust. § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému žalobcovi ich náhradu priznal v uplatnenej výške za jednej úkon právnej služby, podanie odvolania á 63,58 Eur (podľa ust. § 14 ods. 3 písm. b/ citovanej vyhlášky) + režijný paušál 7,63 Eur, t.j. spolu 71,21 Eur.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1.5.2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.